

tre Trafiketater i de to Aar fra 1. Oktober 1920 til 1. Oktober 1922 havde været i Stand til at reducere det samlede Personale af fast ansatte og ikke fast ansatte med op imod 5 000 Mand, og saa nævnte jeg udtrykkelig Tallene for de enkelte Etaters Vedkommende. Det ærede Medlem synes at være i Tvivl om, at disse Tal passer, men de passer nu, jeg har faaet Oplysning fra Etaterne om det, og jeg staar her med disse Oplysninger. Jeg skal nævne nogle Detailler. For Statsbanernes Vedkommende var der den 1. Oktober 1920 af egentlige Tjenestemænd samt Elever, Kontorister paa Prøve og Stationsarbejdere 17 200, den 1. Oktober 1921 16 551, den 1. Oktober 1922 16 414. Af fast ansatte Haandværkere og Arbejdsmænd var der paa de tilsvarende Tidspunkter 3 125, 3 003, 3 135, af Ekstraarbejdere ligeledes paa de tilsvarende Tidspunkter 5 948, 4 452 og 3 515. Hvis det ærede Medlem vil lægge Tallene pr. 1. Oktober 1920 sammen, vil han komme til et samlet Tal af 26 273 og pr. 1. Oktober 1922 et samlet Tal af 23 064. Forskellen mellem disse to Tal bliver 3 209. Naar man for Statsbanernes Vedkommende ikke er kommet til en stor Reduktion af det faste Personale, hænger det jo sammen med, at vi har fulgt den Fremgangsmaade, som billiges ogsaa af den store Sparekommission, at naar der er et overflødig Antal Tjenestemænd indenfor en Kategori, beskæftiges disse i den nærmest lavere Kategori med Bibeholdelse af deres Charger og Gager, og saaledes reducerer man paa en saadan Maade, at man ikke kommer til at afskedige fast ansatte Tjenestemænd indenfor Statsbanerne, idet man dær kan reducere Tallet af Ekstraarbejdere. Derfor har vi den store Reduktion i Statsbanerne, ikke af de fast ansatte, men derimod af Ekstraarbejdernes Antal. — For Postvæsenets Vedkommende er Forholdet det, at Antallet af de fast ansatte Tjenestemænd indenfor Postvæsenet, og det omfatter 1ste—7de Lønningsklasse, 8de—10de, 17de, 12te—14de, 15de—16de og 18de Lønningsklasse samt Maskin- og Færgepersonale, var den 1. Oktober 1920 10 022, 1. Oktober 1921 8 958 og den 1. Oktober 1922 8 812. Der er en Reduktion af det faste Personale i de 2 Aar fra 10 022 til 8 812, altsaa 1 210. Postvæsenet har nemlig ikke noget stort Antal løst Personale. Det Reservepersonale, der kan paaregnes nogenlunde stadig beskæftiget med Tjeneste under Sygdom og Ferier m. v., var 1. Oktober 1920 398, den 1. Oktober 1921 324 og den 1. Oktober 1922 335.

Her er kun en Reduktion af 63, og 63 lagt til 1 210 giver det Tal, som jeg oplyste i Formiddags, nemlig 1 273 for Postvæsenets Vedkommende. — Personalet i Statstelegrafene og -telefonen, som ogsaa omfatter Prøvepersonale, men derimod ikke løse Arbejdere, var pr. 1. Oktober 1920 2 804, pr. 1. Oktober 1921 2 676 og pr. 1. Oktober 1922 2 461, altsaa en Reduktion paa 343. Derved kommer vi til det samlede Tal, som jeg opgav, nemlig 4 825.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger med Hensyn til Kullene, som det ærede Medlem Hr. Rode nu igen var inde paa, men jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar Statsbanerne, da jeg overtog Ledelsen af dem, stod i den Tvangssituation, som de gjorde med Hensyn til Indkøb, fordi de Beholdninger, der var, var meningsløst smaa i en saadan Situation, saa er Skylden herfor først og fremmest det ærede Medlem Hr. Rodes, og det ved det ærede Medlem. Den er det, fordi Statsbanerne i det sidste radikalt-socialistiske Regeringsaar havde købt større Kvanta af Kul, end der var blevet købt i 1920—21, men man fik dem ikke ført frem, og Hovedskylden herfor har det ærede Medlem Hr. Rode, fordi han ikke sørgede for at skaffe Statsbanerne Tonnage gennem Fragtnævnet. Fra 1. Oktober 1919 til 1. April 1920 hjemførtes der ved Fragtnavnets Foranstaltning 612 000 t Kul, og heraf fik Statsbanerne kun tildelt 35 000 t til Trods for, at der var købt mange Gange 35 000 t. Den, der kunde have hjulpet Statsbanerne til ordentlige Kulbeholdninger paa det daværende Tidspunkt, var det ærede Medlem; hvis han havde sørget for gennem Fragtnævnet at faa Kul ført hjem, saa havde Statsbanerne ikke været i den Tvangssituation, de var i i Foraaret 1920. Jeg skal hertil føje, at det ærede Medlem og alle, som vil søge tilbage til Forholdene, som de virkelig laa i Sommeren 1920, ved, at man var nødt til at købe store Kvanta, fordi Kullene skulde købes med lang Leveringsfrist. Man kunde den Gang simpelt hen ikke købe Kul med kort Leveringsfrist. Derfor tilraadede ogsaa Kulfordelingsudvalget, at man skulde købe store Kvanta, leverede over lang Tid, og det, selv om man skulde købe dem til højere Pris end den, der var Tale om at købe til. Med Hensyn til Opgørelsen af Tabet skal jeg ikke vende tilbage til det. Jeg har fremsat min Anskuelse om dette Forhold, og det ærede Medlem har gentagende fremsat sin Anskuelse og er kommet til forskellige Tal ved forskellige Lejlig-